

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

ústřední inspektorát, Gorazdova 24, 120 00 Praha 2

Č. j.: SEI-2069/2018/90.221-1

Č. spisu: 051101813

ROZHODNUTÍ č. 902011518 o odvolání proti uložené pokutě

Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce (dále SEI), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, (dále zákon č. 406/2000 Sb.) a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, (dále zákon č. 526/1990 Sb.), v řízení o odvolání společnosti DETOA Albrechtice s. r. o., IČ: 491 00 866, se sídlem 468 43 Jiřetín pod Bukovou č.p. 6 (dále účastník řízení) proti rozhodnutí č. 514002114 o uložení pokuty ze dne 2. 4. 2014 pod č. j. 051101813/464/14/51.104/Jä, vydanému územním inspektorátem pro Liberecký kraj, na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti ze dne 8. 3. 2018 pod č. j. 4 As 257/2017-82, který nabyl právní moci dne 23. 3. 2018, a po opětovném přezkoumání písemností obsažených ve správním spisu podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále zákon č. 250/2016 Sb.) ve spojení s § 90 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále zákon č. 500/2004 Sb.) vydává toto

r o z h o d n u t í,

kterým rozhodnutí č. 514002114 o uložení pokuty pod č. j. 051101813/464/14/51.104/Jä ze dne 2. 4. 2014 podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 13c odst. 5 zákona č. 406/2000 Sb., **r u š í** v celém rozsahu a řízení ve věci **z a s t a v u j e**.

ODŮVODNĚNÍ

SEI jako správní orgán v 1. stupni správního řízení vydala pod č. 514002114 dne 2. 4. 2014 rozhodnutí o uložení pokuty ve výši 237.600 Kč, a to za jednání v rozporu s věcnými podmínkami, stanovenými cenovými orgány dle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. pro uplatnění úředně stanovené pevné ceny podle Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) č. 7/2011 v bodu (1.9.), neboť účastník řízení jako držitel licence na výrobu elektřiny v provozovně FVE DETOA Albrechtice (dále FVE) v kontrolovaném období roku 2012 uplatnil za naměřenou a dodanou elektřinu u společnosti ČEZ Distribuce, a. s. výkupní ceny stanovené cenovými předpisy jako ceny pevné pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedený do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 ve výši 12.650 Kč/MWh, přičemž v daném období měl fakturovat jednotkovou výkupní cenu elektřiny 6.020 Kč/MWh, stanovenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního zařízení pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedený do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011, čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený rozdílem výkupních cen ve výši 237.580,71 Kč včetně DPH.

Tímto jednáním účastník řízení jako prodávající elektřinu z obnovitelného zdroje nedodržel věcnou podmínku stanovenou v bodu (1.9.) CR ERÚ č. 7/2011 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., neboť na základě předložených písemných podkladů, zejména Protokolu o montáži elektroměru, která byla provedena dne 18. 1. 2011, měsíčního výkazu o výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů za leden 2011 a faktury vystavené účastníkem řízení dne

10. 2. 2011 za vyrobenou a dodanou elektřinu ve FVE za fakturační období 19. 1. 2011 – 31. 1. 2011 bylo zjištěno chybné zařazení FVE ve smyslu roku uvedení do provozu. Podle cenových předpisů byla FVE uvedena do provozu až v roce 2011, neboť nebyla splněna podmínka bodu (1.9.) CR ERÚ č. 4/2009 platného pro rok 2010, tj. začít vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen již v roce 2010, když první dodávka do elektrizační soustavy proběhla až dne 19. 1. 2011.

Následně bylo účastníkem řízení podáno odvolání proti tomuto rozhodnutí, které bylo postoupeno nadřízenému správnímu orgánu. Ústřední ředitel SEI jako správní orgán 2. stupně rozhodnutím č. 904019514 o odvolání proti uložené pokutě ze dne 17. 6. 2014 odvolání zamítl a rozhodnutí o uložení pokuty potvrdil. Toto rozhodnutí správního orgánu 2. stupně bylo účastníkem řízení napadeno správní žalobou u Městského soudu v Praze, který po přezkumu napadeného rozhodnutí dne 2. 11. 2017 pod č. j. 5A 118/2014-93-99 žalobu zamítl. V navazujícím řízení o kasační stížnosti byl rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018 pod č. j. 4 As 257/2017-82, pravomocným dne 23. 3. 2018, zrušen rozsudek Městského soudu v Praze pod č. j. 5A 118/2014-93-99 ze dne 2. 11. 2017 a rozhodnutí ústředního ředitele SEI pod č. j. 051101813/461/14/90.220/Kr ze dne 17. 6. 2014 a věc byla vrácena SEI k dalšímu řízení. Rozsudek s doložkou právní moci a originál správního spisu byl na SEI doručen dne 17. 4. 2018.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že právním předpisem stanovené věcné podmínky vyrábět a dodávat elektřinu v případě podpory ve formě výkupních cen lze naplnit také jiným způsobem, a to realizací prvního paralelního připojení výroby do elektrizační soustavy, které proběhlo dne 29. 12. 2010, čímž byla podle názoru tohoto soudu FVE uvedena do provozu v roce 2010 a nedošlo tedy k vytýkanému protiprávnímu jednání. V dalším odkazuje SEI na rozsudek Nejvyššího správního soudu v předmětné kauze.

SEI při vydání tohoto nového rozhodnutí v předmětné věci postupuje v režimu zákona č. 250/2016 Sb., odkazuje na přechodná ustanovení § 112 odst. 4 a odst. 5 tohoto zákona a konstatuje, že zákon č. 250/2016 Sb. neobsahuje ustanovení, které by speciálně upravovalo postup správního orgánu poté, co jeho rozhodnutí na základě § 78 zákona č. 150/2002 Sb. soud ve správním soudnictví zruší a věc vrátí k dalšímu řízení. V tomto případě už správní řízení pravomocně skončeno bylo a po nabytí právní moci rozhodnutí došlo k jeho zrušení; tato skutečnost však sama o sobě nemá za následek „obživení“ v mezidobí zrušené či změněné právní úpravy, podle které se rozhodovalo v době původního řízení. Přechodná ustanovení novel či nových zákonů se na tyto případy nevztahují, neboť dopadají většinou na řízení pravomocně neskončená.

SEI rozhodovala podle § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb. v souladu s právním názorem uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu, a proto rozhodla podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Toto rozhodnutí je konečné a podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se nelze proti němu odvolat.

V Praze 23. dubna 2018

Ing. Pavel Gebauer

ústřední ředitel

(elektronicky podepsáno)